

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814207112
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814207112.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvety Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Adriany Gallovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Námestovo ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XX, zastúpenej Mgr. Igorom Paliderom, advokátom, so sídlom XXX XX B. XXX, a otca E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX X., o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 1P/173/2014-184 zo dňa 11. mája 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 1P/173/2014-184 zo dňa 11. mája 2016 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa tento domáhal ochrany v zmysle § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že obdobný návrh na nariadenie predbežného opatrenia už navrhovateľ podával viackrát a súd ho zamietol. Súd prvej inštancie poukázal na fakt, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáha striedavej starostlivosti, ktorú súd v princípe neodmieta, avšak pre rozhodnutie o nej potrebuje vykonanie ďalších procesných úkonov, a to aj s ohľadom na vek maloletého dieťaťa. Rozhodnutie o striedavej starostlivosti nemohlo byť založené na subjektívnych pocitoch bez objektívne podložených skutočností.
3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozhodnutia a vyhovenia jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.
4. Uviedol, že pôvodne určenú úpravu styku s dieťaťom na pár hodín týždenne nepovažuje za postačujúcu. Je to práve matka, ktorá dieťa uniesla, opakovane marila výkon predbežného opatrenia tým, že citovo dieťa vydiera a vynucuje si jeho lojalitu. Akcentoval fakt, že už dva a pol roka je vylúčený z realizácie jeho rodičovských práv a postup súdu smeruje k poskytovaniu vyššej ochrany matke. Odvolateľ poukázal na nenáležité tvrdenia sudkyne okresného súdu, ktorá sa na pojednávaní odmietla zaoberať úpravou Dohovoru o právach dieťaťa, pretože jediným zákonom „nad všetko je zákon o rodine“, k čomu pripojil zvukový záznam z pojednávania. Okresný súd nezobral na zreteľ záujem maloletého dieťaťa, predovšetkým potrebu jeho zdravého psychického vývinu a zachovania vzťahu k obojmu jeho rodičom. Otec poukázal na obsah uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 11CoP/58/2014-41 zo dňa 04.11.2014, z ktorého zjavne vyplýva, že dieťa potrebuje lásku a starostlivosť oboch rodičov. Podľa ďalšieho rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP/58/2014-144 zo dňa 30.07.2014 musia byť rešpektované práva dieťaťa uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. Odvolateľ sa tiež odvolával na dôvodovú správu k úprave týkajúcej sa striedavej osobnej starostlivosti, z ktorej je zrejmé, že táto forma porozvodovej (porozchodovej) starostlivosti je najlepšia a najefektívnejšia forma opatery o dieťa. Okresný súd vo veci postupuje necitlivo a nezohľadnil fakt, že otec je onkologický pacient. Dieťaťu je tak v rozhodujúcom veku budovania citových väzieb na celý

život hrubo obmedzovaný styk s rodičom, ktorého už možno nikdy nebude mať možnosť zažiť. Ďalej otec v podanom odvolaní upriamil pozornosť na potrebu zisťovania názoru maloletého dieťaťa na vec. Poukázal pritom na nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1206/09, sp. zn. I ÚS 266/10, ako aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 454/2011. Napokon otec namietal porušenie práva na účinný prostriedok nápravy a tiež poukázal na kamerové záznamy a fotografie, ktoré potvrdzujú, že dieťa bolo od 31.10.2015 do 07.11.2015 v starostlivosti otca spokojné.

5. V doplnení odvolania otec zopakoval svoju argumentáciu, že styk s dieťaťom v rozsahu 8 hodín týždenne nie je postačujúci. Poukázal na skoršie rozhodnutia okresného súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorých okresný súd konštatoval neexistenciu naliehavej potreby upraviť právne pomery účastníkov (potvrdené krajským súdom), avšak návrh matky akceptoval. Zopakoval potrebu rovnocenného uplatňovania rodičovských práv a rešpektovania záujmov maloletého dieťaťa.

6. Účastníci sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a toto rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

8. Vzhľadom na to, že vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie za účinnosti nových procesných kódexov (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, zákon č. 161/2015 z. z. Civilný mimosporový poriadok), odvolací súd bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú úpravu (§ 470 ods. 1 CSP, § 395 ods. 1 CMP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP, § 395 ods. 2 CMP). Zároveň v ďalšej časti odôvodnenia krajský súd prispôbil terminológiu novej úpravy, ktorá reguluje neodkladné opatrenia ako ekvivalent pôvodných predbežných opatrení.

9. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. (účinné v čase rozhodnutia okresného súdu, aktuálne sú kritériá odôvodnenia uznesenia predmetom úpravy § 236 CSP). Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Treba zdôrazniť, že dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

11. Právo podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa patrí obom rodičom (§ 28 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Zákona o rodine). Toto právo sa v prípade rodičov nežijúcich spolu realizuje prostredníctvom inštitútu úpravy styku v zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine a za situácie potreby neodkladnej úpravy podľa § 367 CMP (predtým § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p.).

12. Z obsahu spisu vyplynulo, že medzi rodičmi maloletého pretrvávajú negatívne vzťahy, ktoré sa následne prenášajú aj do problematickej komunikácie ohľadom stretávania sa otca s dieťaťom. Otec pritom opakovane poukazuje na potrebu zverenia dieťaťa do striedavej starostlivosti. Uvedené skutočnosti boli už predmetom konania o návrhu otca na nariadenie predbežného (neodkladného) opatrenia, ktorý okresný súd uznesením č. k. 1P/173/2014-151 zo dňa 20.11.2015 zamietol z dôvodu

nedostatku dôkazov. Uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené v odvolacom konaní uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 9CoP/14/2016-175 zo dňa 25.02.2016, ktorý odkázal na iné rozhodnutie odvolacieho súdu 11CoP/58/2014-41 zo dňa 04.11.2014.

13. Ďalší návrh na nariadenie predbežného (neodkladného) opatrenia, o ktorom sa aktuálne koná, podal otec deň predtým, ako mu bolo doručené spomínané rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 9CoP/14/2016-175 zo dňa 25.02.2016. V tomto ďalšom návrhu poukázal na „nové skutočnosti“, ktoré mali spočívať v úbytku hmotnosti dieťaťa o 0,4 kg a v tom, že hmotnosť maloletého V. je 3kg pod priemernou váhou zdravého dieťaťa v jeho veku. Z dôvodu pochybností kontaktoval lekára MUDr. R., ktorý potvrdil, že dieťa je v poriadku. Inak v návrhu zopakoval argumentáciu, ktorá bola predmetom posudzovania už v skorších fázach konania.

14. Je zrejmé, že v priebehu súdneho konania súd prvej inštancie právoplatne rozhodol o skoršom návrhu na nariadenie predbežného (neodkladného) opatrenia, z ktorého dôvodu nemohol krajský súd v danom prípade revidovať predtým vyslovené názory okresného súdu, ako aj krajského súdu, pokiaľ sa opierali o rovnaké argumenty, aké prezentoval otec v aktuálnom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Krajský súd venoval pozornosť len novým skutočnostiam, ktoré by mohli eventuálne znamenať potrebu zmeny časového harmonogramu stretnutí otca a dieťaťa. Marginálne úbytky v hmotnosti dieťaťa neboli v žiadnom prípade dôvodom pre zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov, najmä ak sám otec poukázal na vyjadrenie pediatra o uspokojivom zdravotnom stave syna.

15. Krajský súd mal za to, že pokiaľ o predbežnom (neodkladnom) opatrení už bolo právoplatne rozhodnuté iným rozhodnutím a otcom prezentované nové skutočnosti neboli spôsobilé revidovať pôvodne určenú dočasnú úpravu styku rodiča a dieťaťa, potom bolo plne v súlade s právnou úpravou napadnuté rozhodnutie potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti.

16. Na záver tiež odvolací súd dodáva, že týmto rozhodnutím sa neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej a nijako ho nemôže ovplyvniť. V ďalšom konaní (o rozvod a úpravu práv a povinností manželov na čas do rozvodu) budú komplexne posúdené všetky možnosti úpravy styku otca s maloletým V..

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.